

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 171. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560329104/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

Hvad havde han at sige? – Kunde Du fotstaae den foragtede Graaspurvs Qvidden, da hørte Du, hvad den og *Naomi* fik at høre! fattede Du Tonerne, som den kolde Foraarsvind blæser paa sin Pansfløite, den faldefærdige Pindermur*, da vidste Du, hvad der gjorde *Naomi* tankefuld, hvorfor hun paa Tilbageveien kun red Fod for Fod gennem Kratskoven til Herregaarden.

»Er ikke Jødedømmet Christendommens Fader, en omvandrende *Oedip*, der spottes af den yngre Slægt! Mon det var det hun grundede over, eller maaskee Præstens Foredrag idag om den harmhjertige Samaritan. Hendes fine Fingre vendte Bladene i en Bog, og Øiet stirrede deri med en Begjærighed som Guldragerens, naar han stirrer i Smeltediglen, hvor Pulverne blandes. Var det *Balles* Lærebog, eller Psalmebogen, den nye, forbedrede Udgave, hvoraf prosaiske Hænder have plukket Poesiens duftende Blade? Formatet var for stort, Bindet for gammelt og Bladene kun Papir med afbleget Skrift. Det var den høifornemme Frøkens Arvepart paa Mødrene Side. Der stod Vers og Tanker deri, og mellem Bladene lae nogle løse Papirer.

»Er det en Skam at tilhøre et verdensberømt Folk!« var hendes Tanke. »Min Moders Fader har været rig, *Joel* var hans Tjener, hans gamle, tro Tjener. Da jeg var forladt, da Alt lae i Ild og Aske, gav han mig et Hjem, her hvor det er og maa være. Det gamle, trofaste Hjerter!« Taarerne trængte frem i hendes Øine, de knustes mellem de mørke Øienhaar.

»Frøken, han er død!« raabte Bondekonen, som paa Strømpesokker kom løbende efter hende.

Naomi holdt stille.

»Er han død!« sagde hun. »Siig mig, hvad sagde han til Jer, da I sendte Bud efter mig?«

»Han sagde kun det, at jeg maatte hente Jer, før kunde han ikke døe! jeg vidste, at I var idag hos Præstens –«

»I har ikke forstaaet ham!« sagde *Naomi* med Kulde. »See, derfor har I baaret Eder saa raabeligt ad! I sender Bud efter mig, som aldrig har talt med ham før. Jeg kjender ham ikke! I vil faae megen Utak derfor, dersom man faaer det at høre paa Gaarden! men jeg skal tie, det lover jeg Eder, vær bare selv taus! Siig Fogeden, at Manden er død.«

»Herre Gud, kjendte I ham ikke?«

* I Bondens Udhuse er der tiot hele Strykker af flettede Stave og Finde.